

Tekst en fotografie: Richard Helwig

HARRY SACKSIONI OVER ZIJN EERSTE GITAAR:

'Ik kom niet uit een muzikale familie. Mijn ouders hadden een sigarenwinkel', aldus Harry Sacksioni.

*'TOTDAT HET **KLANKGAT**
ERVAN LANGS MIJN
NEUS GING. IK ROOK DIE
GEUR EN WAS
METEEN VERLIEFD.'*

Is Edison winnaar, Ridder in de Orde van Oranje Nassau en werd voor het twaalfde jaar op rij verkozen tot Beste Akoestische Gitarist van de Benelux. Het prille begin van zijn carrière is te herleiden naar zijn jeugd: 'Dat was het moment toen ik mijn eerste gitaar kreeg.' Bezeten van audioapparatuur is Harry Sacksioni nooit geweest: 'Het interesseert me nauwelijks, behalve dat het goed moet zijn.'

Met meer dan een halve eeuw ervaring en meesterschap noemt Harry Sacksioni zichzelf geenszins voorzichtig in de omgang met zijn spullen. 'Gitaren moeten werken. Zie ze als gebruiksvoorwerp. Andere gitaristen noemen me soms te makkelijk. Maar voor een optreden mag niemand aan mijn gitaren komen. Ik heb de beste, ga nooit op zoek. Als ik er toevallig tegenaan loop en denk die is te gek, dan koop ik hem. Ook al krijg ik hem cadeau en zou ik de kwaliteit onvoldoende vinden, dan nog wil ik hem niet.' Tijdens zijn laatste vakantie met de auto in Frankrijk ging zoals gebruikelijk weer een Martin mee. 'Dit merk heeft een Sacksioni model. Het is mijn mooiste gitaar. Gebruik hem niet op het podium, wel voor mijn cd-opnamen met één of twee microfoons ervoor.'

GOED AFGESCHERMDE PLUGGEN

Is geen voorstander van draadloos. 'Ik speel tijdens een optreden op zes verschillende gitaren. Dan zou ik zes zenders moeten hebben en daar voel ik weinig voor.' Hij erkent dat de lengte van de snoeren bepalend zou kunnen zijn voor de kwaliteit. 'Ze zeggen hoe langer, hoe meer verlies je hebt. Ik hou het bij ongeveer zes meter snoer. Kortere is onmogelijk, want mijn gitaren staan op zo'n vijf meter afstand van waar ik optreed. Met goed afgeschermd pluggen.' In een theater in IJsselstein krijgt hij steevast, zo zegt hij het zelf, een Russische zender op zijn monitor. 'Het is onverstaaanbaar. Door technici onmogelijk weg te krijgen. We zitten op een kilometer van de Zendmast Lopik af. Er straalt daar wat, haha.'

YAMAHA SPEAKERS

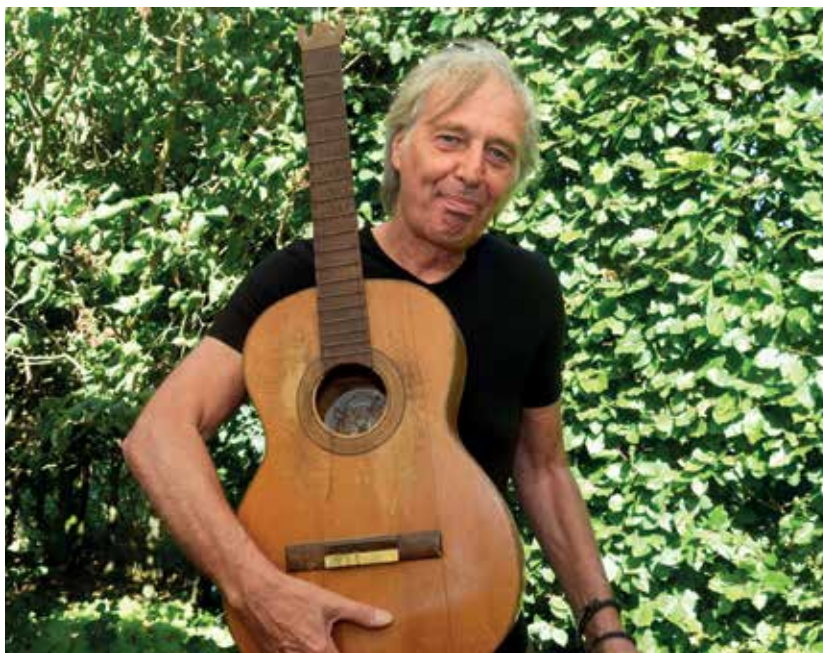
De meeste schouwburgen hebben volgens hem de beschikking over een uitstekende installatie. 'Maar soms neem ik voor de monitoring mijn eigen Yamaha speakers (model MS150, red.) van 25 jaar oud mee. Kenners verklaren me voor gek. Wat ik wil horen, om mijn gitaar te laten geven wat ik erin stop, komt er aan geluid uit.'

EEN DUURDER CADEAU

Toen hij elf jaar werd, mocht hij van zijn ouders een duurder cadeau uitzoeken dan in voorgaande jaren. 'Omdat ik een grote jongen werd. Luisterde veel naar Elvis Presley, Cliff Richard en naar The Beatles. We woonden in de Rijnstraat in Amsterdam, een blok verder zat de platenzaak van Stom-Wageman. Haalde er mijn plaatjes en ik had aan de muur drie gitaren zien hangen. Die man gaf me er eentje aan. Zei dat het om een Spaanse gitaar ging. Ik had nog nooit een dergelijk instrument in mijn handen gehad. Totdat het klankgat ervan langs mijn neus ging. Ik rook die geur en was meteen verliefd.'

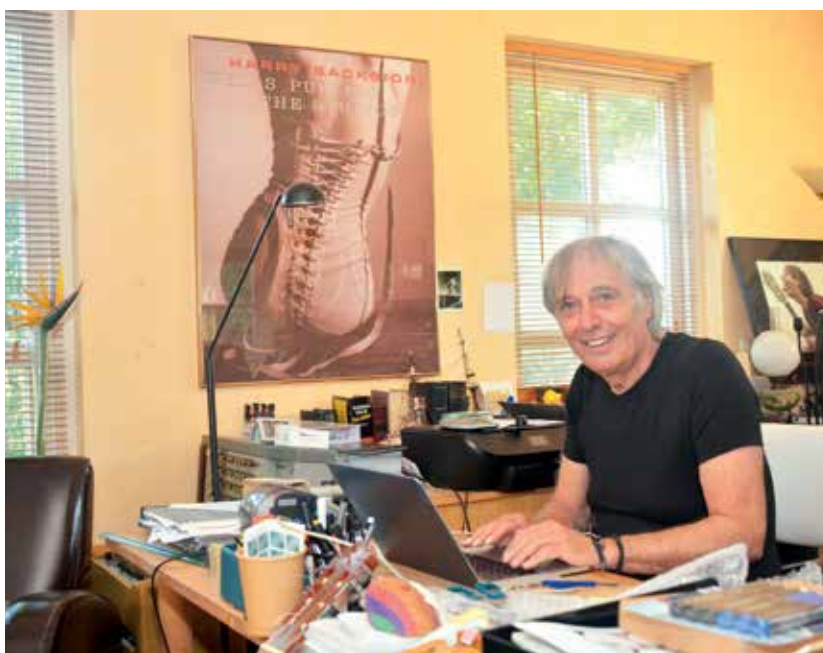
AL ZO BEVLOGEN

Een gitaar van tachtig gulden. 'In die tijd betekende dat erg veel geld. Dus wilde mijn moeder dat ik les ging nemen. We vonden een gitaarleraar bij ons om de hoek. Mijnheer Wiegmans, een oude man. Bij hem heb ik bijna twee jaar ▶

Van zijn eerste gitaar is inmiddels de kop afgesleten: 'Die man zal blij zijn geweest dat hij hem kwijt was. Hij had hem voor de lol in zijn winkel hangen.'

**'MET BEHULP VAN ALLERLEI
BAANTJES KOCHT IK VAN MIJN
SPAARGELD VOOR 75 GULDEN
EEN GITAAR VAN DE WEHKAMP.'**

In de loop van al die jaren heeft Harry zich een eigen karakter weten te vormen: 'Ik denk dat dit grotendeels voor mijn succes heeft gezorgd.'

Toen de cd voor het eerst op de markt kwam, keek hij er tegenop: 'Naarmate ik er meer mee te maken kreeg, heb ik die verandering tot me kunnen nemen.'

Het nadeel van digitaal is volgens Harry dat alles nu te kopiëren valt. 'Zelfs mijn Sackioni methode is voor een habbekrats een tijd lang illegaal verkocht.'

gezet. Totdat hij stierf. Sindsdien heb ik geen les meer gehad. Een vriendje van mij speelde eveneens gitaar. Ik merkte dat het bij mij veel sneller ging. Ik was al zo bevlogen. Ben op mijn manier aan de gang gegaan.'

VERSTERKERTJE VAN DAVOLI

'Na die twee jaar les had ik sterk de behoefte om zowel akoestisch als elektrisch gitaar te leren spelen. Met behulp van allerlei baantjes kocht ik van mijn spaargeld voor 75 gulden een gitaar van de Wehkamp. En een versterkertje van Davoli.' Een ruwe schatting leert dat hij nu ongeveer zestig gitaren in bezit heeft. Eentje wegdoen zal niet snel gebeuren. 'Zo heb ik een Ovation. Ondanks dat ik het een rotting vind, hou ik hem. Mooie tijden heb ik ermee beleefd. Stond er tien dagen mee in een uitverkocht Carré. Heb er tv-uitzendingen mee gedaan. Zoiets heeft voor mij toch een bepaalde gevoelswaarde. Terwijl ik er nooit meer op zal spelen.'

EEN KOFFERMODEL

Zijn eerste platenspeler kan hij zich goed herinneren. 'Geel was hij. Volgens mij van Philips. Aan één kant klapte ie omhoog, dat was de speaker. Een koffermodel. Mijn zus had er ook eentje.' Heeft ergens nog een oude dat-recorder liggen. En een Akai opnametafel. 'Dat is er eentje met zo'n flinke brandbreedte. Ik heb daar ontzettend veel mee opgenomen. Het is compleet verouderd, heb zoveel banden die ik wil kunnen afluisteren. Geen idee of hij nog werkt.' Heeft de negatieven van bijna al zijn platenhoezen uit nostalgisch oogpunt bewaard. 'Ik heb zelfs foto's die zijn gemaakt met die Kodak klikdingetjes.'

CHARME EN WARMTE

Heeft een elpeeverzameling waar hij nauwelijks meer naar omkijkt. 'Het zijn er een paar duizend. Als er iets nieuws op de radio was, rende ik naar de platenzaak.' Met weemoed terugkijken op het analoge tijdperk doet hij niet. 'Blijkbaar heb ik me

'MAAR JA, ALS JE PER ONGELUK EEN KEER DE NAALD OVER DE PLAAT HEEN HAALDE, WAS JE HEM WEL METEEN KWIJT.'

gaandeweg verzoend met het digitale. Natuurlijk is de kwaliteit van de elpee dynamischer. En je hoort altijd een knisper. Dat gaf die charme en warmte. Maar ja, als je per ongeluk een keer de naald over de plaat heen haalde, was je hem wel meteen kwijt.' Heeft af en toe de radio aan, maar alleen in de auto. Luistert naar zelf samengestelde afspeellijsten via Spotify.

EEN VERTALING

Het leven van een muzikant bestaat volgens hem telkens weer uit het zoeken naar een compromis. 'Als ik nu akoestisch gitaar speel, zul je zeggen dat het mooi klinkt. En dat klopt, want het is de meest pure vorm van hoe een dergelijk instrument kan klinken. Meteen van instrument naar oor. Als ik optreed, gebeurt dat versterkt. Dat is al

een vertaling. Het is nooit wat ik je nu kan laten horen. Ik ken geen bijna enkele gitarist die gelukkig is met zijn podiumgeluid.'

GEEN EERLIJK GELUID

Werkt onder meer met microfoons van AKG, Sennheiser en Neumann. 'Ik heb zo'n twintig verschillende koptelefoons. Ben er ontevreden over, heb nooit een goede kunnen vinden. Vraag me af of deze bestaat. De nieuwe koptelefoons geven geen eerlijk geluid af. Meestal luister ik zonder, tenzij ik in moet dubben.'

SCOPE-ACHTIGE DINGEN

Luistert kritisch naar waar anderen op spelen. 'Soms denk ik, dat klinkt erg goed. Het kan aan zoveel liggen. De equalizing bepaalt een groot deel van mijn gitaargeluid. Heb zelfs geen idee wat ik in mijn auto aan installatie heb. Ga zelden overstag in de winkel. Wat dat betreft ben ik een moeilijke man, haha. Mijn televisie heb ik door mijn vriendin laten uitzoeken. Ik hou niet van die scope-achtige dingen. Ik was een keer bij iemand in Dubai die over zijn hele kamermuur een scherm had hangen. Moest je achterin gaan zitten. Met ligbanken. Ik vind het niks als je het gewone leven laat invullen door de digitale mogelijkheden. Wil mijn leven kunnen leiden zoals ik prettig vind. Het zijn hulpmiddelen, niet meer dan dat.'

ENORME STIMULANS

Wat hij was geworden als het gitaarspelen voor hem onbekend terrein was gebleven? 'Crimineel misschien. Ik was dertien, veertien jaar en ging met twee jongetjes om die behoorlijk op het slechte pad zaten. Maakte mee dat er eentje een greep deed in een winkelkassa. Daar schrok ik flink van. Eerlijk gezegd denk ik dat ik iets in de fotografie of film was gaan doen. Misschien regisseren. Iets waar ik mijn creativiteit voldoende in kwijt had gekund.' Hoe lang hij als artiest nog doorgaat? 'Ik heb eens gezegd, ik ga dood op het podium. Op het moment dat ik of mijn omgeving zou merken dat het gaat minderen in mijn kunnen, dan zou ik er wat aan doen. Misschien alleen gaan componeren, of filmmuziek schrijven. Of stoppen. Ik vind het werk zo leuk. Moet niks, sport veel, heb een mooi leven. Mijn optredens zijn wéér grotendeels uitverkocht. Dat ervaar ik als enorme stimulans.' ◀

Alles wat Harry gecomponeerd heeft, kan hij onthouden: 'Ik hoef niets op te schrijven. Haal mijn inspiratie puur uit het leven zelf. Vertaal dat naar muziek.'